

ТРАНСФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ: СИНЕРГІЯ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Плотніченко С. Р.

к.е.н., доцент,

доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного

У сучасному світі, який постійно змінюється, ключовим завданням стає створення систем управління, здатних адаптуватися до нових викликів і сприяти сталому розвитку. Трансформаційне управління — це інноваційний підхід, що дозволяє об'єднати зусилля різних секторів і зацікавлених сторін для досягнення соціально, економічно та екологічно збалансованого майбутнього. У ХХІ столітті людство стикається з масштабними викликами, такими як кліматичні зміни, виснаження природних ресурсів, нерівність і соціальна нестабільність. Для подолання цих проблем у 2015 році Організація Об'єднаних Націй ухвалила 17 Цілей сталого розвитку (ЦСР), які спрямовані на досягнення сталого економічного зростання, соціальної справедливості та екологічної рівноваги.

Для ефективної реалізації цих цілей потрібні інноваційні підходи до управління, які здатні об'єднати зусилля різних секторів суспільства. Трансформаційне управління — це сучасна управлінська концепція, яка відповідає потребам сьогодення, забезпечуючи системний підхід до впровадження змін та використання синергії для досягнення спільних цілей.

Метою цієї тези є аналіз концепції трансформаційного управління як інструменту для досягнення цілей сталого розвитку, визначення її переваг, ключових елементів та практичних можливостей.

Трансформаційне управління – це підхід, який спрямований на фундаментальні зміни в організації. На відміну від традиційного управління, яке фокусується на оптимізації існуючих процесів, трансформаційне управління прагне створити нові моделі бізнесу, культуру та стратегії, які дозволять організації не просто вижити, а процвітати в умовах постійних змін[1, с. 148].

Основними цілями є:

1. Пояснення сутності та значення трансформаційного управління у контексті сучасних викликів.
2. Описання механізмів синергії між різними секторами (державним, приватним, громадським).
3. Визначення ключових елементів трансформаційного управління, що сприяють сталому розвитку.
4. Формулювання висновків щодо можливостей впровадження цієї моделі в Україні та світі.

Синергія трансформаційного управління та цілей сталого розвитку:

Цілі сталого розвитку (ЦСР) – це універсальний заклик до дії, який має на меті покінчити з бідністю, захистити планету і забезпечити мир і процвітання для всіх. Трансформаційне управління і ЦСР тісно пов'язані між собою[2, с. 89]. Обидва підходи вимагають:

- Системного мислення: Розуміння того, що всі елементи системи взаємопов'язані і впливають один на одного.
- Інновацій: Пошуку нових ідей та рішень для вирішення складних проблем.
- Співпраці: Залучення всіх зацікавлених сторін до процесу змін.
- Довгострокової перспективи: Фокусування на майбутньому, а не тільки на короткострокових результатах.

Як трансформаційне управління сприяє досягненню цілей сталого розвитку?

- Створення стійких бізнес-моделей: Трансформаційне управління допомагає компаніям переосмислити свої бізнес-моделі, щоб зробити їх більш стійкими до соціальних і екологічних ризиків.

- Розвиток інноваційних продуктів і послуг: Нові технології та підходи можуть допомогти вирішити глобальні проблеми, такі як зміна клімату, нестача води та бідність.

- Створення більш справедливої та інклюзивної культури: Трансформаційне управління передбачає створення організацій, в яких всі співробітники почуваються цінними і мають можливість розвиватися.

- Збільшення соціальної відповідальності: Компанії, які займаються трансформаційним управлінням, беруть на себе відповідальність за свій вплив на суспільство і навколишнє середовище.

Трансформаційне управління і цілі сталого розвитку – це два взаємодоповнюючі поняття. Застосування трансформаційного управління дозволяє організаціям не тільки досягти своїх бізнес-цілей, але й внести свій вклад у створення більш стійкого майбутнього для всіх[3, с. 47].

Співпраця між бізнесом, громадськістю та владою є ключовим фактором для досягнення цілей сталого розвитку в Україні. Кожна зі сторін має унікальні ресурси та можливості, які, об'єднавшись, можуть створити потужний синергетичний ефект.

Роль кожної зі сторін:

- Бізнес: Компанії можуть забезпечувати фінансові ресурси, технології, експертизу та створювати нові робочі місця. Вони також можуть брати активну участь у розробці та впровадженні екологічно чистих технологій та продуктів.

- Громадськість: Громадські організації можуть мобілізувати громадян, формувати громадську думку, контролювати діяльність бізнесу та влади, а також пропонувати альтернативні рішення соціальних та екологічних проблем.

- Влада: Держава створює правове поле, розробляє політики та стратегії сталого розвитку, фінансує проекти та здійснює регулювання економічної діяльності.

Приклади успішної співпраці:

- Спільні проекти: Створення екологічно чистих зон відпочинку, реалізація програм енергоефективності, розвиток соціального підприємництва.

- Соціальні інвестиції: Інвестиції компаній у соціальні проекти, спрямовані на покращення життя місцевих громад.

- Громадські слухання: Залучення громадськості до процесу прийняття рішень щодо розвитку територій.

- Кластери та мережі: Створення кластерів та мереж для обміну досвідом, координації дій та спільного вирішення проблем.

Виклики та бар'єри:

- Недовіра: Відсутність довіри між бізнесом, громадськістю та владою, що ускладнює ефективну співпрацю.

- Різні інтереси: Конфлікт інтересів між різними сторонами, що може призводити до протистояння замість співпраці.

- Відсутність координації: Недостатня координація дій між різними рівнями влади та відсутність чіткої відповідальності.

- Брак ресурсів: Недостатність фінансових та людських ресурсів для реалізації спільних проектів.

Шляхи вирішення:

- Побудова довіри: Прозорість у діяльності, відкритість для діалогу, спільні проекти.

- Створення платформ для діалогу: Організація форумів, круглих столів, робочих груп для обговорення спільних проблем та пошуку рішень.

- Розробка спільних стратегій: Створення спільних стратегій сталого розвитку на різних рівнях: місцевому, регіональному та національному.
- Підтримка держави: Створення сприятливого законодавчого середовища, надання фінансової підтримки та технічної допомоги [4, с. 3].

Співпраця бізнесу, громадськості та влади є необхідною умовою для досягнення цілей сталого розвитку в Україні. Об'єднання зусиль дозволить ефективніше використовувати ресурси, долати виклики та створювати більш справедливе та процвітаюче суспільство[5, с. 57].

Трансформаційне управління є потужним інструментом для досягнення Цілей сталого розвитку. Завдяки здатності лідерів надихати, стимулювати інновації та будувати партнерства, організації можуть долати глобальні виклики. Інтеграція цього підходу на всіх рівнях – від локальних ініціатив до міжнародних проєктів – здатна забезпечити гармонійний розвиток у довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел

1. Плотніченко С. Р. & Гаврилюк І. І. Роль стратегічного планування при виході аграрних підприємств на зовнішній ринок. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2014. № 4. С. 148-150.
2. Northouse P. G. *Leadership: Theory and Practice*. Sage Publications, 2021.
3. Spangenberg J. H. *Economic Sustainability of the Economy: Concepts and Indicators*. *International Journal of Sustainable Development*. 2005. Vol. 8(1-2). P. 47-64.
4. Schaltegger S., Lüdeke-Freund F. & Hansen E. G. Business Models for Sustainability: Origins, Present Research, and Future Avenues. *Organization & Environment*. 2016. Vol. 29(1). P. 3-10.
5. Doppelt B. *Leading Change Toward Sustainability: A Change-Management Guide for Business, Government and Civil Society*. Routledge. 2017.

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИСМСТВА

Плотніченко С. Р.

к.е.н., доцент,

доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування

Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного

Чепеленко Х. В.

Здобувач кафедри менеджменту та публічного адміністрування

Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного

Трансформація економічних систем нині характеризується переходом економіки в еру знань, а нові умови господарювання вимагають від суб'єктів господарювання підвищення інтелектуальності виробничо-комерційних процесів, покращення комунікаційної політики, еластичності, що забезпечує формування високого рівня їхньої інноваційності. Однак, виконання цих та низки інших завдань, які усе частіше носять перманентний характер, виникаючи на основі нових викликів сьогодення можна ефективно реалізувати лише на основі управління процесами формування і використання інтелектуального капіталу, який в сучасних умовах господарювання перетворився на основний ресурс забезпечення конкурентоспроможності на основі її ціннісної моделі[7, с. 579]. Зважаючи на це, стає зрозумілим доцільність вибору теми дослідження та її актуальність в нинішніх умовах ведення бізнесу.

Сучасна економіка все більше залежить від інтелектуального капіталу, який є ключовим